

Arrest

nr. 313 043 van 16 september 2024
in de zaak RvV X / IX

Inzake: X
Vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. HAUWEN
Rue de Chaudfontaine 11
4020 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IX^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, op 4 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat M. KALIN *loco* advocaat C. HAUWEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 4 december 2022 als niet-begeleide minderjarige België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 5 december 2022 om internationale bescherming. Op 30 april 2024 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 8 mei 2024 aan de voogd van verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Je verklaarde een Afghaans staatsburger te zijn, Arab van origine en afkomstig uit het dorp Khosh Gombat, gelegen in het district Behsud in de provincie Nangarhar. Je vader werkte voor de vroegere Afghaanse overheid. Na de machtsovername verborg hij zich thuis in jullie dorp. Op een avond ongeveer acht maanden na de machtsovername werd er bij jullie aan de deur geklopt. Toen je moeder de deur opendeed, kwamen talibanleden het huis binnen. Je liep samen met je vader en je oudste broer R. (...) naar de tuin. Vervolgens slaagde je er in om over de muur te klimmen en naar het huis van je maternale oom, S. (...), te vluchten. Je vader en je broer R. (...) werden echter gearresteerd door de taliban. De volgende dag kwam je moeder je opzoeken in het huis van je oom. Je oom en je moeder besloten dat je het land moest verlaten. De volgende dag bracht je oom je met de wagen naar Kabul. Van daaruit vertrok je met de bus naar Nimroz waar je onder begeleiding van een smokkelaar de grens overstak met Pakistan. Je reisde vervolgens via Iran naar Turkije. Vanuit Turkije stak je de grens over met Bulgarije. Via Servië en Bosnië reisde je naar Kroatië waar je een verzoek om internationale bescherming indiende. Je reisde daarna via Slovenië, Italië en Zwitserland verder naar België waar je op 4 december 2022 aankwam. Op 5 december 2022 diende je hier een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van je verzoek legde je verschillende afgedrukte foto's voor van je vader tijdens zijn werk en ook foto's waarop je te zien bent samen met je vader en andere familieleden.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.

Je verklaarde dat je vader voor de vroegere Afghaanse overheid werkte. Na de machtsovername werden je vader en je oudste broer gearresteerd door de taliban. Je vreest om in geval van terugkeer ook meegenomen te worden door de taliban (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/02/2024, p. 11).

Er dient echter te worden vastgesteld dat je er omwille van onderstaande redenen niet in geslaagd bent om een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

Vooreerst kon je in het geheel geen informatie geven aangaande het werk van je vader. Je verklaarde namelijk enkel dat je vader voor de vroegere Afghaanse overheid werkte en dat hij een uniform droeg. Je wist echter niet of hij voor de politie of voor het leger werkte. Je kon ook niet zeggen waar hij ergens werkte (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/02/2024, p. 8-9). Ofschoon kan worden aangenomen dat je, zeker als minderjarige niet elk detail van het werk van je vader voor de overheid kent, kan er redelijkerwijs worden verondersteld dat je toch wel over enige kennis hierover beschikt, zeker gezien je verklaringen dat je vader al ongeveer tien jaar voor de overheid werkte, dat hij toch om de maand of om de twee maanden naar huis terugkeerde en dat hij ook na de machtsovername nog acht maanden thuis bij zijn gezin was (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/02/2024, p. 8, 9). De vaststelling dat je zo weinig informatie kan geven over het werk van je vader, ondermijnt bijgevolg de geloofwaardigheid van je verklaringen al ernstig. De verschillende door jou voorgelegde foto's kunnen de geloofwaardigheid van je verklaringen ook niet staven. Vooreerst toon je niet aan dat de persoon op deze foto's werkelijk je vader zou zijn. Bovendien komen je verklaringen aangaande de manier waarop je deze foto's verkregen hebt weinig overtuigend over. Je verklaarde namelijk dat een onbekende man jou op straat in Italië deze foto's toonde, je vroeg of dit je vader was op deze foto's en of jouw naam T. (...) was. Je wist echter niet hoe deze man jou kende en je hebt hem niet gevraagd wie hij was. Je beweerde deze foto's ook

nooit eerder gezien te hebben (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/02/2024, p. 5).

Zelfs indien geloof zou worden gehecht aan het profiel van je vader bij de ANSF -quod non- dan nog maak je niet aannemelijk dat jij omwille van je vader zijn profiel een persoonlijke vrees voor vervolging zou dienen te koesteren bij terugkeer naar Afghanistan. Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023> en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties.

Omwille van volgende redenen kan er echter geen geloof worden gehecht aan jouw verklaringen over de problemen die je vader zou hebben gekend of zou dienen te vrezen. Immers bevatten je opeenvolgende verklaringen met betrekking tot de door jou aangehaalde vervolgingsfeiten enkele opmerkelijke tegenstrijdigheden. In de vragenlijst van het Commissariaat-generaal, die ingevuld werd op de Dienst Vreemdelingenzaken, verklaarde je namelijk dat de talibanleden twee keer naar je huis kwamen. Je stelde dat jij de eerste keer niet thuis was en je vader ook niet. De tweede keer was je wel thuis en werden je vader en je broer R. (...) gearresteerd (zie vragenlijst Commissariaat-generaal, vraag nr. 3.5). Tijdens je persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal gaf je daarentegen aanvankelijk aan dat de talibanleden slechts één keer naar je huis kwamen. Toen je gevraagd werd of de talibanleden eerder al naar je huis gekomen waren, beweerde je dan weer dat ze voordien nog twee keer gekomen waren. Je verduidelijkte evenwel dat ze toen telkens slechts in de buurt van je huis patrouilleerden om te kijken of je vader thuis was, maar dat ze niet aanklopten. Je stelde voorts dat zowel jij als je vader die twee keren wel thuis waren (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/02/2023, p. 11-12). Toen je vervolgens met deze tegenstrijdige verklaringen geconfronteerd werd, gaf je aan dat je je bepaalde zaken niet meer herinnert (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/02/2024, p. 13-14), wat niet overtuigend overkomt, aangezien van dergelijke bepalende ervaringen in je leven redelijkerwijs verwacht kan worden dat ze in je geheugen gegrift staan en dat je hierover achteraf toch coherente verklaringen kan afleggen. Bovendien komen je verklaringen dat de taliban ongeveer acht maanden na de machtsovername eerst twee keer in de buurt van je huis patrouilleerden om te kijken of je vader thuis was maar dan niet eens bij jullie aanklopten, weinig geloofwaardig over. Je verklaarde toch dat sommige dorpelingen wel wisten dat je vader sinds de machtsovername thuis verbleef (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/02/2024, p. 9, 12). Hierdoor wordt verder afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van je verklaringen. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de vervolging van je vader toon je de problematische situatie waarin deze laatste zich volgens jouw verklaringen bevindt niet aan.

Wat jouw situatie betreft, kan verder worden opgemerkt dat uit de aanwezige informatie blijkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de Taliban op zoek is naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de Taliban wraak wil nemen op deze persoon en zijn familie. Je haalt geen geloofwaardige dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat je een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF, waarvan je a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging (supra), is onvoldoende om een nood aan bescherming in jouw hoofde aannemelijk te maken.

Bovendien ben je er niet in geslaagd aannemelijk maken dat je in geval van terugkeer naar Afghanistan werkelijk als een alleenstaande minderjarige zonder netwerk dat bereidwillig en capabel is om je op te vangen beschouwd kan worden. Je verklaarde weliswaar dat je geen contact meer hebt met je familie in Afghanistan omdat je telefoon tijdens je reis werd afgenomen door de politie. Vooreerst legde je in verband hiermee weinig coherente verklaringen af. Je stelde aanvankelijk dat de Bulgaarse politie je telefoon afnam waardoor je het telefoonnummer van je maternale oom kwijtraakte (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/02/2024, p. p. 4). Later beweerde je dan weer dat je telefoon al aan de grens met Turkije werd afgenomen, maar dat je dan wel nog een papier had waarop het telefoonnummer van je oom geschreven stond. Toen je er op gewezen werd dat je eerder verklaarde dat je telefoon pas in Bulgarije werd afgenomen, beweerde je dat het papier met het telefoonnummer daar werd afgenomen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/02/2024, p. 10). Gezien je verklaringen dat je vanuit Turkije toch bijna elke dag of om de twee dagen met de telefoon van andere jongens die samen met jou reisden naar je oom kon bellen, dat jullie vanuit Bulgarije wel zes keer werden teruggestuurd naar Turkije waarna dezelfde smokkelaars telkens nieuwe pogingen ondernamen om jullie de grens te doen oversteken

en gezien je verklaarde dat je oom tijdens je reis ook wel telefonisch contact had met de smokkelaars (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/02/2024, p. 10, 11), is het ook weinig aannemelijk dat je dan niet op een of andere manier opnieuw contact kon opnemen met je familie. Bovendien kan er, zoals hoger reeds op gewezen werd, maar weinig geloof gehecht worden aan je verklaringen dat een onbekende man jou op straat in Italië foto's toonde van je vader en je dan vervolgens ook nog eens naar een auto bracht waarmee je verder naar België reisde, zonder dat je nog enig contact zou gehad hebben met je oom die je reis toch geregeld had (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/02/2024, p. 5). Tenslotte beweerde je nog dat je na je aankomst in België wel degelijk pogingen ondernomen hebt om via de dienst Tracing van het Rode Kruis je familieleden terug te vinden (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/02/2024, p. 9), maar je legde hiervan geen documenten voor. Bijgevolg kan je niet aannemelijk maken dat je werkelijk geen contact meer zou hebben met je familieleden in Afghanistan en dat je er niet langer over een netwerk zou beschikken waarop je kan terugvallen in geval van terugkeer naar Afghanistan.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023.

In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IEDaanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers, waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de Taliban en tegen sjiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiïeten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakshan en Baghlan. Ongeveer 40% van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in

het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Je laat na het bewijs te leveren dat je specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met je persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België

en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzekeerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt (...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals

bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de Taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de Taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de Taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic indicators in

Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen.

De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto Talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de Taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de Taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de Taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de Taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit

zou blijken dat je, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot vijftienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Je verklaarde dat je in Afghanistan tot je vertrek naar school ging en dat je daarnaast ook koranlessen volgde in een madrassa (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/02/2024, p. 7-8).

Bovendien blijkt je afkomstig te zijn uit de provincie Nangarhar, waar reeds sinds vele jaren sprake is van een grote Talibanaanwezigheid, zoals ook blijkt uit jouw verklaringen dat talibanleden al voor de machtsovername regelmatig naar jullie dorp kwamen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/02/2024, p. 8). Er kan dan ook niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden je volledig onbekend zijn.

Bijgevolg dient besloten te worden dat je door jouw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij je vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat je, na een verblijf van ongeveer een jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Je haalde aan dat je hier naar school gaat en de Franse taal leert, dat je op school bevriend bent met een Albanees meisje met wie je ook via sociale media contact hebt en dat je hier bier drinkt (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/02/2024, p. 2, 7). Hoewel hieruit blijkt dat je je aanpast aan de omstandigheden van je verblijf in België, kan dit op zich niet volstaan om aan te tonen dat je je een bepaalde levensstijl hebt eigen gemaakt waardoor er in jouw hoofde sprake is van gewijzigd gedrag, een houding of een uiterlijk die zouden kunnen worden beschouwd als fundamentele kenmerken van je identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat je deze opgeeft, noch dat deze niet te verenigen zijn met de in Afghanistan geldende beperkingen die zijn gebaseerd op de islamitische waarden en normen. Het drinken van alcohol vormt op zich ook geen godsdienstige of politieke overtuiging. Zulke overtuigingen hebben betrekking op kenmerken die zodanig fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit dat van een verzoeker niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft, wat hier niet wordt aangetoond. Je stelde namelijk slechts dat je bier drinkt omdat je je hier verdrietig voelt door het verlies van je familie (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/02/2024, p. 2), wat niet wijst op enige godsdienstige of politieke overtuiging. Bovendien blijkt uit je verklaringen dat je jezelf nog altijd als een moslim beschouwt, dat je af en toe bidt en ook aan de ramadan deelneemt (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/02/2024, p. 2). Wat betreft de opmerking van je advocaat dat je hier niet met andere Afghanen omgaat (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/02/2024, p. 15), kan er op gewezen worden dat je zelf aangaf hier via sociale media wel contact te hebben met andere Afghaanse jongens (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/02/2024, p. 7).

Daar waar kan worden aangenomen dat je tijdens jouw verblijf in België kennis hebt gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toon je evenwel nergens concreet aan dat je deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd hebt, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van jouw identiteit en morele integriteit en dat van jou niet meer zou kunnen worden verwacht dat je er afstand van neemt teneinde je aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de Taliban en de conservatieve geledingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toon je in concreto aan dat je gedurende je verblijf in België kenmerken of gedragingen hebt ontwikkeld die je moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor je bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de Taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat je niet aannemelijk hebt gemaakt dat je voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban je niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat je niet aannemelijk hebt gemaakt dat je bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat je daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) en van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

In een eerste onderdeel van dit middel gaat verzoeker wat betreft de vluchtelingenstatus in op zijn verwesterd profiel, het werk van zijn vader, zijn persoonlijke problemen en de landeninformatie.

In een tweede middelonderdeel gaat verzoeker wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus in op de veiligheidssituatie in de provincie Nangarhar.

2.2. Stukken

2.2.1. Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2.2. Op 30 augustus 2024 legt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een aanvullende nota neer waarin zij refereert aan het rapport "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van EUAA van 4 november 2022, aan het rapport "Afghanistan Security Situation" van EUAA van augustus 2022, aan de "Afghanistan Country Focus" van EASO van januari 2022, aan de "Afghanistan Country Focus" van EUAA van december 2023, aan de "Country Guidance: Afghanistan" van EUAA van mei 2024, aan het rapport "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van EUAA van augustus 2022, aan het "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van EASO van augustus 2020, aan het rapport "Afghanistan: Targeting of individuals" van EUAA van augustus 2022, aan het rapport "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan" van UNAMA van juni 2023, aan de COI Focus "Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban" van 14 december 2023 en aan het rapport "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van EUAA van 2 februari 2024.

2.2.3. Bij een op 30 augustus 2024 neergelegde aanvullende nota voegt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een schoolattest (stuk 1), een bewijs van psychologische begeleiding (stuk 2) en een schrijven waaruit blijkt dat er een opsporingsdossier is opgestart bij de dienst "Rétablissement des Liens Familiaux" van het Rode Kruis (stuk 3).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot

hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.2. Ontvankelijkheid van het middel

In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.3. Landeninformatie

Verzoeker wijst in zijn verzoekschrift op de beperkingen en uitdagingen in het verzamelen van informatie over Afghanistan.

De Raad wijst er vooreerst op dat verwerende partij bij aanvullende nota van 30 augustus 2024 de beschikbare objectieve landeninformatie heeft geactualiseerd en aangevuld. Voorts is de Raad er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban in Afghanistan een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen aldaar en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er blijkt echter duidelijk dat de berichtgeving uit en over Afghanistan niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en dat nieuwe bronnen zijn verschenen, zoals wordt geattesteerd door de voorgelegde landeninformatie. Bij het opstellen van de rapporten heeft EUAA daarenboven gebruik gemaakt van informatie afkomstig van zowel gouvernementele als niet-gouvernementele (internationale) organisaties. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, te analyseren.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart bij terugkeer naar zijn land van herkomst, Afghanistan, te vrezen dat hij zal worden meegenomen door de taliban, die ook zijn vader, die voor de vroegere Afghaanse overheid werkte, en oudere broer hadden gearresteerd.

Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat hij er niet in geslaagd is om een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève aannemelijk te maken nu (i) hij in het geheel geen informatie kon geven over het werk van zijn vader, (ii) er geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaringen over de problemen die zijn vader zou hebben gekend of zou dienen te vrezen, (iii) het loutere feit dat hij een familielid is van een vroeger lid van de *Afghan National Defense and Security Forces* (hierna: ANSF), waarvan hij *a priori* niet aannemelijk maakt dat dit lid zelf te maken heeft met daden van vervolging onvoldoende is om een nood aan bescherming in zijn hoofde aannemelijk te maken en (iv) hij er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar Afghanistan werkelijk beschouwd kan worden als een alleenstaande minderjarige zonder netwerk dat bereidwillig en capabel is om hem op te vangen.

Verzoeker slaagt er niet in voorgaande motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten of te weerleggen.

Vooreerst treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze vaststelt dat verzoeker zeer weinig informatie kon geven over het werk van zijn vader. Dit wordt in de bestreden beslissing als volgt toegelicht: *“Je verklaarde namelijk enkel dat je vader voor de vroegere Afghaanse overheid werkte en dat hij een uniform droeg. Je wist echter niet of hij voor de politie of voor het leger werkte. Je kon ook niet zeggen waar hij ergens werkte (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/02/2024, p. 8-9). Ofschoon kan worden aangenomen dat je, zeker als minderjarige niet elk detail van het werk van je vader voor de overheid kent, kan er redelijkerwijs worden verondersteld dat je toch wel over enige kennis hierover beschikt, zeker gezien je verklaringen dat je vader al ongeveer tien jaar voor de overheid werkte, dat hij toch om de maand of om de twee maanden naar huis terugkeerde en dat hij ook na de machtsovername nog acht*

maanden thuis bij zijn gezin was (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/02/2024, p. 8, 9). De vaststelling dat je zo weinig informatie kan geven over het werk van je vader, ondermijnt bijgevolg de geloofwaardigheid van je verklaringen al ernstig. De verschillende door jou voorgelegde foto's kunnen de geloofwaardigheid van je verklaringen ook niet staven. Vooreerst toon je niet aan dat de persoon op deze foto's werkelijk je vader zou zijn. Bovendien komen je verklaringen aangaande de manier waarop je deze foto's verkregen hebt weinig overtuigend over. Je verklaarde namelijk dat een onbekende man jou op straat in Italië deze foto's toonde, je vroeg of dit je vader was op deze foto's en of jouw naam T. (...) was. Je wist echter niet hoe deze man jou kende en je hebt hem niet gevraagd wie hij was. Je beweerde deze foto's ook nooit eerder gezien te hebben (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/02/2024, p. 5)."

Door zich louter te beperken tot (i) het vergoelijken van zijn onwetendheid over het werk van zijn vader door te wijzen op zijn jonge leeftijd, de patriarchale Afghaanse samenleving en het gegeven dat zijn vader slechts één keer per maand of één keer in de twee maanden thuis kwam, en tot (ii) het minimaliseren van de aangehaalde motieven, blijft verzoeker in gebreke om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. De Raad wijst erop dat verzoeker 14 jaar was toen hij zijn land verliet en dus geen *infans* meer was toen, zodat van hem een minimale kennis mocht worden verwacht over het werk van zijn vader en dat hij bijvoorbeeld zou weten of zijn vader voor de politie, dan wel voor het leger gewerkt heeft, temeer nu dit werk de reden vormde voor zijn vertrek uit Afghanistan, wat toch wel een ingrijpende gebeurtenis is. Verzoeker wordt voorts niet verweten bepaalde "*details*" van het werk van zijn vader voor de vorige regering niet te kennen, doch wel dat hij hierover in het geheel geen informatie kon geven. Waar verzoeker laat gelden dat in de Afghaanse samenleving, die zeer patriarchaal is, de vader niet met zijn minderjarige kinderen over zijn werk praat, beperkt hij zich een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Ook het gegeven dat zijn vader slechts één keer per maand of één keer in de twee maanden thuis kwam, kan zijn gebrekkige kennis over diens werk niet verschonen, in tegendeel. Gelet op het gegeven dat zijn vader gedurende tien jaar voor de overheid zou hebben gewerkt en in die periode regelmatig naar huis kwam en na de machtsovername zelfs nog acht maanden thuis bij zijn gezin zou zijn geweest, mag van verzoeker worden verwacht dat hij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) meer informatie kon geven over het werk van zijn vader. Ook de beweerde angst van zijn vader om zijn gezin in gevaar te brengen door informatie over zijn werk te geven, kan niet verklaren dat verzoeker in het geheel niets afweet over het werk van zijn vader. Dat verzoekers vader zich wel samen met zijn gezin in uniform zou laten fotograferen, maar uit angst voor de veiligheid van zijn gezin niet zou zeggen of hij voor de politie, dan wel voor het leger werkte, is overigens allerminst ernstig.

Waar verzoeker nog wijst op de door hem neergelegde foto's en meent dat hieruit kan worden afgeleid dat zijn vader inderdaad voor het Afghaanse leger of de Afghaanse politie werkte, kan de Raad in navolging van de commissaris-generaal slechts vaststellen dat uit deze foto's niet kan blijken dat de persoon die erop staat werkelijk verzoekers vader is. Dat verzoekers hele kerngezin op de foto's zou staan, is slechts een loutere bewering. Verzoeker beroept zich voorts op een *omerta* om de onduidelijke situatie waarin hij de foto's heeft verkregen te verklaren, doch hij doet met dit summiere en ongestaafde betoog (*a posteriori*) geen afbreuk aan de pertinente beoordeling van zijn verklaringen daarover.

Aldus maakt verzoeker aan de hand van enkele foto's en zijn verklaringen niet aannemelijk dat zijn vader daadwerkelijk voor de ANSF heeft gewerkt. Bijgevolg kan evenmin worden aangenomen dat hij, zijn vader en zijn broer omwille van dit werk in Afghanistan problemen hebben gekend met de taliban.

Dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker problemen heeft gekend met de taliban omwille van het beweerde werk van zijn vader voor de ANSF blijkt eens temeer uit het volgende:

"Immers bevatten je opeenvolgende verklaringen met betrekking tot de door jou aangehaalde vervolgingsfeiten enkele opmerkelijke tegenstrijdigheden. In de vragenlijst van het Commissariaat-generaal, die ingevuld werd op de Dienst Vreemdelingenzaken, verklaarde je namelijk dat de talibanleden twee keer naar je huis kwamen. Je stelde dat jij de eerste keer niet thuis was en je vader ook niet. De tweede keer was je wel thuis en werden je vader en je broer R. (...) gearresteerd (zie vragenlijst Commissariaat-generaal, vraag nr. 3.5). Tijdens je persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal gaf je daarentegen aanvankelijk aan dat de talibanleden slechts één keer naar je huis kwamen. Toen je gevraagd werd of de talibanleden eerder al naar je huis gekomen waren, beweerde je dan weer dat ze voordien nog twee keer gekomen waren. Je verduidelijkte evenwel dat ze toen telkens slechts in de buurt van je huis patrouilleerden om te kijken of je vader thuis was, maar dat ze niet aanklopten. Je stelde voorts dat zowel jij als je vader die twee keren wel thuis waren (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/02/2023, p. 11-12). Toen je vervolgens met deze tegenstrijdige verklaringen geconfronteerd werd, gaf je aan dat je je bepaalde zaken niet meer herinnert (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/02/2024, p. 13-14), wat niet overtuigend overkomt, aangezien van dergelijke bepalende ervaringen in je leven redelijkerwijs verwacht kan worden dat ze in je geheugen gegrift staan en dat je hierover achteraf toch

coherente verklaringen kan afleggen. Bovendien komen je verklaringen dat de taliban ongeveer acht maanden na de machtsovername eerst twee keer in de buurt van je huis patrouilleerden om te kijken of je vader thuis was maar dan niet eens bij jullie aanklopten, weinig geloofwaardig over. Je verklaarde toch dat sommige dorpelingen wel wisten dat je vader sinds de machtsovername thuis verbleef (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/02/2024, p. 9, 12). Hierdoor wordt verder afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van je verklaringen. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de vervolging van je vader toon je de problematische situatie waarin deze laatste zich volgens jouw verklaringen bevindt niet aan.”

Het tijdsverloop sedert de feiten en verzoekers jonge leeftijd kunnen deze vaststellingen niet verklaren. Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag immers worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte, coherente, duidelijke en precieze wijze kan weergeven, zeker die feiten en gebeurtenissen die de essentie uitmaken van het relaas, die hij persoonlijk heeft meegemaakt en die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek uit zijn land. Daar de aangehaalde gebeurtenissen een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed waren op zijn verdere leven, kunnen zij geacht worden in verzoekers geheugen te zijn gegrift zodat hij bij machte zou moeten zijn deze op coherente en duidelijke wijze uiteen te zetten, *quod non*. Voorts kan uit de stukken waarop de Raad vermag acht te slaan niet blijken dat traumatische ervaringen verzoeker zouden verhinderd hebben om volwaardige verklaringen af te leggen. Uit de e-mails die hij bij zijn aanvullende nota voegt (stuk 2), kan blijken dat verzoeker vanaf 11 september 2024 psychologisch zal worden opgevolgd, doch hieruit kan niet zonder meer worden afgeleid dat verzoeker getraumatiseerd is, laat staan dat hij zich door een trauma bepaalde zaken niet meer kan herinneren. Voor het overige beperkt verzoeker zich tot het minimaliseren van de argumenten en het herhalen van (enkele van) zijn verklaringen, zonder evenwel de tegenstrijdigheden, die steun vinden in het administratief dossier, te ontkrachten of te weerleggen. De vaststelling dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt, ondergraaft op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van zijn asielaanvraag.

Daarnaast wordt in de bestreden beslissing nog als volgt gesteld:

“Wat jouw situatie betreft, kan verder worden opgemerkt dat uit de aanwezige informatie blijkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de Taliban op zoek is naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de Taliban wraak wil nemen op deze persoon en zijn familie. Je haalt geen geloofwaardige dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat je een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF, waarvan je a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging (supra), is onvoldoende om een nood aan bescherming in jouw hoofde aannemelijk te maken.”

Door louter te wijzen op zijn profiel, met name “de oudste broer of zus, de zoon van een lid van het Afghaanse leger of de Afghaanse politie, die na een lang verblijf in Europa terugkeert naar een regio die reeds vóór de val van de macht vergeven was van de Taliban en waar alle dorpelingen wisten voor wie zijn vader destijds werkte”, toont verzoeker het tegendeel niet aan. Voorts kan uit de door verzoeker in zijn verzoekschrift aangehaalde informatie niet blijken dat er in Afghanistan sprake is van groepsvervolging waarbij alle familieleden van een vroeger lid van de ANSF in Afghanistan het slachtoffer worden van vervolging. Deze vrees voor vervolging moet *in concreto* worden aangetoond. Gelet op het voorgaande, blijft verzoeker daartoe evenwel in gebreke.

Tot slot wordt in de bestreden beslissing nog als volgt gemotiveerd dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar Afghanistan werkelijk beschouwd kan worden als een alleenstaande minderjarige zonder netwerk dat bereidwillig en capabel is om hem op te vangen:

“Je verklaarde weliswaar dat je geen contact meer hebt met je familie in Afghanistan omdat je telefoon tijdens je reis werd afgenomen door de politie. Vooreerst legde je in verband hiermee weinig coherente verklaringen af. Je stelde aanvankelijk dat de Bulgaarse politie je telefoon afnam waardoor je het telefoonnummer van je maternale oom kwijtraakte (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/02/2024, p. p. 4). Later beweerde je dan weer dat je telefoon al aan de grens met Turkije werd afgenomen, maar dat je dan wel nog een papier had waarop het telefoonnummer van je oom geschreven stond. Toen je er op gewezen werd dat je eerder verklaarde dat je telefoon pas in Bulgarije werd afgenomen, beweerde je dat het papier met het telefoonnummer daar werd afgenomen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/02/2024, p. 10). Gezien je verklaringen dat je vanuit Turkije toch bijna elke dag of om de twee dagen met de telefoon van andere jongens die samen met jou reisden naar je oom kon bellen, dat jullie vanuit Bulgarije wel zes keer werden teruggestuurd naar Turkije waarna dezelfde smokkelaars telkens nieuwe pogingen ondernamen om jullie de grens te doen oversteken en gezien je verklaarde dat je oom tijdens je reis ook wel telefonisch contact had met de smokkelaars (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/02/2024, p. 10, 11), is het ook weinig aannemelijk dat je dan niet op een of andere manier opnieuw contact kon opnemen met je familie. Bovendien kan er, zoals hoger reeds op

gewezen werd, maar weinig geloof gehecht worden aan je verklaringen dat een onbekende man jou op straat in Italië foto's toonde van je vader en je dan vervolgens ook nog eens naar een auto bracht waarmee je verder naar België reisde, zonder dat je nog enig contact zou gehad hebben met je oom die je reis toch geregeld had (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/02/2024, p. 5)."

Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het louter vergoelijken van zijn incoherente verklaringen waar hij wijst op zijn *"zeer gecompliceerde reis"*, zijn jonge leeftijd tijdens zijn reis en zijn psychologische kwetsbaarheid, doch hij slaagt er hiermee niet in de aangehaalde argumenten te ontkrachten. Verzoeker brengt geen enkel stuk bij waaruit kan blijken dat hij omwille van deze gegevens niet in staat zou zijn om coherente verklaringen af te leggen over zijn reis naar Europa. Zo hij zich moeilijk zou kunnen herinneren wanneer en hoe zijn telefoon in beslag is genomen en wanneer hij het telefoonnummer van zijn oom is kwijtgeraakt, dan kan van hem worden verwacht dat hij daarvan melding maakt in plaats van hierover zonder enig voorbehoud incoherente verklaringen af te leggen.

Verzoeker laat voorts nog gelden dat hij heeft uitgelegd dat hij had geprobeerd zijn familie te vinden via de opsporingsdienst van het Rode Kruis en dat deze pogingen waren mislukt. Bij zijn aanvullende nota voegt hij ter staving hiervan een schrijven waaruit blijkt dat er een opsporingsdossier is opgestart bij de dienst *"Rétablissement des Liens Familiaux"* van het Rode Kruis (stuk 3). De Raad merkt evenwel op dat bij gebrek aan enig identiteitsdocument niet kan nagegaan worden of de identiteitsgegevens die verzoeker bij de Belgische asielinstanties en het Rode Kruis heeft opgegeven de ware identiteitsgegevens zijn. Bovendien kan uit het bijgevoegde document niet blijken welke gegevens verzoeker aan het Rode Kruis heeft verschaft om het contact met zijn moeder te herstellen. Evenmin blijkt eruit of zijn moeder op heden nog steeds niet kon worden gecontacteerd. Dat verzoeker op heden geen contact meer zou hebben met zijn familie in Afghanistan kan dan ook niet zonder meer worden aangenomen.

Het schoolattest dat verzoeker bij zijn op 30 augustus 2024 neergelegde aanvullende nota voegt (stuk 1) heeft betrekking op zijn vrees omwille van zijn verblijf in België en staft de door hem voorgehouden problemen met de taliban in Afghanistan niet. Evenmin kan het bewijs van psychologische begeleiding dat verzoeker bij deze aanvullende nota voegt (stuk 2) afbreuk doen aan het voorgaande. Hieruit blijkt immers louter dat verzoeker vanaf 11 september 2024 psychologisch zal worden opgevolgd, doch niet om welke reden hij zal worden opgevolgd. Deze e-mails vormen dan ook geen objectief bewijs van de feiten die verzoeker tijdens zijn asielrelaas aanhaalde. Ook het schrijven waaruit blijkt dat er een opsporingsdossier is opgestart bij de dienst *"Rétablissement des Liens Familiaux"* van het Rode Kruis dat verzoeker bij zijn aanvullende nota voegt (stuk 3) toont de door hem aangehaalde problemen niet aan.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, §§ 4 en 5, van de Vreemdelingenwet.

Het voorgaande volstaat om te kunnen besluiten dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging door de taliban omwille van de beweerde tewerkstelling van zijn vader bij de vroegere Afghaanse overheid.

Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift nog uitgebreid naar zijn verwesterd profiel.

Wat dit betreft, wijst de Raad erop dat uit objectieve landeninformatie heden niet blijkt dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- (i) personen *"die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden"*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (ii) personen die *"verwesterd"* zijn of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn of als verwesterd worden beschouwd. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij is verwesterd, dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen elkaar in een zekere mate overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering of overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij

rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals (onder meer) het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland).

In de "Country Guidance" van EUAA wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA, waaraan verwerende partij in haar aanvullende nota refereert (EUAA, "Country Guidance: Afghanistan", mei 2024, p. 57-61), bijtreden.

De bestreden beslissing bevat de volgende overwegingen inzake de door verzoeker geponeerde vrees:

"Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat je, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je (...) in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Je verklaarde dat je in Afghanistan tot je vertrek naar school ging en dat je daarnaast ook koranlessen volgde in een madrassa (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/02/2024, p. 7-8).

Bovendien blijkt je afkomstig te zijn uit de provincie Nangarhar, waar reeds sinds vele jaren sprake is van een grote Talibanaanwezigheid, zoals ook blijkt uit jouw verklaringen dat talibanleden al voor de machtsvername regelmatig naar jullie dorp kwamen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/02/2024, p. 8). Er kan dan ook niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden je volledig onbekend zijn.

Bijgevolg dient besloten te worden dat je door jouw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij je vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat je, na een verblijf van ongeveer een jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Je haalde aan dat je hier naar school gaat en de Franse taal leert, dat je op school bevriend bent met een Albanees meisje met wie je ook via sociale media contact hebt en dat je hier bier drinkt (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/02/2024, p. 2, 7). Hoewel hieruit blijkt dat je je aanpast aan de omstandigheden van je verblijf in België, kan dit op zich niet volstaan om aan te tonen dat je je een bepaalde levensstijl hebt eigen gemaakt waardoor er in jouw hoofde sprake is van gewijzigd gedrag, een houding of een uiterlijk die zouden kunnen worden beschouwd als fundamentele kenmerken van je identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat je deze opgeeft, noch dat deze niet te verenigen zijn met de in Afghanistan geldende beperkingen die zijn gebaseerd op de islamitische waarden en normen. Het drinken van alcohol vormt op zich ook geen godsdienstige of politieke overtuiging. Zulke overtuigingen hebben betrekking op kenmerken die zodanig fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit dat van een verzoeker niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft, wat hier niet wordt aangetoond. Je stelde namelijk slechts dat je bier drinkt omdat je je hier verdrietig voelt door het verlies van je familie (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/02/2024, p. 2), wat niet wijst op enige godsdienstige of politieke overtuiging. Bovendien blijkt uit je verklaringen dat je jezelf nog altijd als een moslim beschouwt, dat je af en toe bidt en ook aan de ramadan deelneemt (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/02/2024, p. 2). Wat betreft de opmerking van je advocaat dat je hier niet met andere Afghanen omgaat (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/02/2024, p. 15), kan er op gewezen worden dat je zelf aangaf hier via sociale media wel contact te hebben met andere Afghaanse jongens (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/02/2024, p. 7).

Daar waar kan worden aangenomen dat je tijdens jouw verblijf in België kennis hebt gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toon je evenwel nergens concreet aan dat je deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd hebt, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van jouw identiteit en morele integriteit en dat van jou niet meer zou kunnen worden verwacht dat je er afstand van neemt teneinde je aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de Taliban en de conservatieve geleidingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toon je in concreto aan dat je gedurende je verblijf in België kenmerken of gedragingen hebt ontwikkeld die je moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor je bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de Taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat je niet aannemelijk hebt gemaakt dat je voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Taliban je niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat je niet aannemelijk hebt gemaakt dat je bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat je daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan."

Uit deze vaststellingen en overwegingen blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal wel degelijk een onderzoek heeft verricht naar het "verwesterd profiel" van verzoeker. Verzoeker kan niet dienstig in zijn verzoekschrift het tegenovergestelde beweren.

Ondanks het feit dat verzoeker op 14-jarige leeftijd Afghanistan verliet en een deel van zijn vormende jaren in België doorbracht, kan worden aangenomen dat hij op de hoogte is van de Afghaanse normen en gewoontes en daarnaar gevormd is. Verzoeker, die op heden 16 (bijna 17) jaar oud is, spreekt *Dari* en *Pashtou* (adm. doss., stuk 7, deel 'DVZ', 'verklaring betreffende procedure') en verklaarde dat hij in Afghanistan tot zijn vertrek naar school is gegaan en dat hij daarnaast ook twee jaar koranlessen volgde in een *madrassa* (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7-8). Hierboven werd reeds aangehaald dat niet zonder meer kan worden aangenomen dat verzoeker op heden geen contact meer zou hebben met zijn familie in Afghanistan. Er kan bijgevolg evenmin zonder meer worden aangenomen dat verzoeker niet op de hoogte zou zijn of niet in staat zou zijn zich op de hoogte te stellen van de actueel heersende normen en waarden in Afghanistan en deze in acht te nemen. Hoe dan ook toont het gegeven dat verzoeker geen contact meer zou hebben met zijn familie niet aan dat zijn familie geen contact meer met hem zou willen hebben omwille van zijn vertrek uit Afghanistan of zijn verblijf in Europa, noch dat deze thans niet meer in Afghanistan zou verblijven en dat verzoeker er geen netwerk meer zou hebben.

Hoewel het voorgaande uiteraard niet wegneemt dat hij op jonge leeftijd (vijftien jaar) in België is toegekomen, kan op basis van de stukken van het rechtsplegingsdossier niet worden aangenomen dat verzoeker, die minder dan twee jaar in België verblijft, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en dat hij zich deze waarden en normen (of de thans geldende regels van de *sharia*) niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Uit de loutere verwijzing naar zijn verblijf van intussen bijna twee jaar (en niet al meer dan twee en een half jaar, zoals hij in zijn verzoekschrift tracht voor te houden) in België (en het feit dat hij twee en een half jaar geleden uit Afghanistan vertrok) kan alvast niet worden afgeleid dat verzoeker hierdoor dermate verwesterd is dat hij niet zou kunnen terugkeren naar en/of aarden in Afghanistan. Verzoeker verklaarde over zijn verblijf in België overigens dat hij behalve naar school gaan niets speciaals doet, dat hij dan slaapt of zich met zijn gsm bezig houdt en dat hij hier in België geen vrienden heeft (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2).

De omstandigheid dat verzoeker als kind door zijn familie werd gedwongen om naar de *madrassa* te gaan, terwijl hij niet wilde gaan omdat hij er niets kon leren en er een gewelddadige *qari* was die hen altijd sloeg (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8), doet geen afbreuk aan de vaststelling in de bestreden beslissing dat hij in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen.

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat hij in België onderwijs heeft genoten en verschillende vakken studeerde zoals talen (waaronder Frans), wetenschappen en godsdienst, ter staving waarvan hij bij zijn op 30 augustus 2024 neergelegde aanvullende nota een schoolattest voegt (stuk 1), en dat hij op sociale netwerken met meisjes praatte en vrouwelijke vrienden had. De Raad wijst erop dat het gegeven dat verzoeker in België school loopt, Frans leert en op sociale netwerken met meisjes zou praten en vriendinnen zou hebben weliswaar lovenswaardig is en aantoonst dat hij zich in zekere mate aanpast aan de omstandigheden van zijn verblijf alhier, maar dat dit, rekening houdend met het geheel aan informatie die zich in het rechtsplegingsdossier bevindt, niet van die aard is om te leiden tot de vaststelling dat verzoeker dient te vrezen voor vervolging wegens een terugkeer uit Europa en (een toegeschreven) verwestering. Verzoeker maakt immers niet *in concreto* aannemelijk dat hij omwille van het school lopen en het in enige mate beheersen van een landstaal bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden, noch als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij in die zin een risico loopt om vervolgd te worden door de taliban, die hem zouden kunnen beschouwen als een persoon die waarden heeft ontwikkeld die vreemd zijn aan de door hen verdedigde waarden. Ook het gegeven dat verzoeker gedurende zijn verblijf in België (via sociale media) in contact zou zijn gekomen met personen die een andere nationaliteit en geslacht hebben kan op zich niet volstaan om aan te tonen dat hij dermate verwesterd is dat hij niet zou kunnen terugkeren naar en/of aarden in Afghanistan.

Verzoeker voert vervolgens aan dat hij van Arabische etniciteit is en *Dari* spreekt, maar dat hij *Pashtou*, de taal van de taliban, niet machtig is. Daargelaten dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken nog liet

optekenen dat hij het *Pashtou* voldoende beheerst om de problemen die geleid hebben tot zijn vlucht te verwoorden en hierover vragen te beantwoorden (adm. doss., stuk 7, deel 'DVZ', 'verklaring betreffende procedure'), stelt de Raad vast dat uit de informatie waarop hij vermag acht te slaan niet kan blijken dat de taliban personen van Arabische origine die *Dari* spreken viseert in die mate dat er sprake is van groepsvervolging. Verzoeker toont door louter te wijzen op zijn taalkennis en etniciteit het tegendeel niet aan.

Voorts beperkt verzoeker zich tot loutere beweringen die niet *in concreto* worden gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs waar hij stelt dat hij zich kleedt in westerse kleding en westerse levensgewoonten heeft en dat hij geen enkel begrip heeft voor de strikte waarden en regels die door de taliban zijn ingesteld. Hij laat tevens na dit te concretiseren, zodat dit betoog de nodige concretisering, uitwerking en staving mist om enige daadwerkelijke of gepercipieerde verwestering aan te tonen.

Door verder in zijn verzoekschrift nog te herhalen dat hij in België geen vrienden uit Afghanistan had omdat hij niet met hen kon opschieten in de centra daar zij dachten dat hij ongelovig was omdat hij bier dronk, weerlegt verzoeker niet dat dit op zich niet kan volstaan om aan te tonen dat hij zich een bepaalde levensstijl heeft eigen gemaakt waardoor er in zijn hoofde sprake is van gewijzigd gedrag, een houding of een uiterlijk die zouden kunnen worden beschouwd als fundamentele kenmerken van zijn identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat hij deze opgeeft, noch dat deze niet te verenigen zijn met de in Afghanistan geldende beperkingen die zijn gebaseerd op de islamitische waarden en normen. Dat verzoeker in België geen vrienden uit Afghanistan had, klemmt bovendien met zijn verklaring dat hij via *Whatsapp* contact heeft met zijn voogd en andere jongens van het opvangcentrum die van Afghanistan zijn (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7).

Aangaande verzoekers beweerde psychische moeilijkheden merkt de Raad nog op dat personen met een handicap en personen met zware medische aandoeningen, inclusief mentale problemen, in de "*Country Guidance: Afghanistan*" van EUAA van mei 2024 worden aangemerkt als risicoprofielen. Personen met een fysieke of mentale handicap kunnen worden gestigmatiseerd en hun aandoening kan worden beschouwd als de "*wil van God*". Zulke personen kunnen slachtoffer worden van discriminatie en mishandeling door de Afghaanse gemeenschap en/of hun familie. Teruggekeerde migranten met psychische gezondheidsproblemen zijn in het bijzonder kwetsbaar ("*Country Guidance: Afghanistan*" van EUAA van mei 2024, p. 92-94). Personen met ernstige psychische gezondheidsproblemen worden in voormelde *Country Guidance* aangeduid als een risicoprofiel. Zij kunnen een gegronde vrees voor vervolging hebben. Niet elke persoon met ernstige psychische gezondheidsproblemen riskeert evenwel vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Volgens de "*Country Guidance: Afghanistan*" van EUAA van mei 2024 moet bij de individuele beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid dat verzoeker in geval van terugkeer vervolging riskeert immers rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden zoals de aard en de zichtbaarheid van zijn psychische gezondheidsproblemen en de negatieve perceptie van zijn situatie door zijn familie. De Raad onderstreept dat uit de door verzoeker bij zijn aanvullende nota gevoegde e-mails (stuk 2) louter blijkt dat verzoeker vanaf 11 september 2024 psychologisch zal worden opgevolgd, doch niet om welke reden hij zal worden opgevolgd. Er wordt ook geen duidelijke medische diagnose gesteld. Uit de voorgelegde stukken *an sich* kan dan ook niet worden opgemaakt dat in hoofde van verzoeker risicoverhogende omstandigheden aanwezig zijn. Tot slot wordt opgemerkt dat noch verzoeker, noch zijn advocaat of zijn voogd tijdens het persoonlijk onderhoud melding hebben gemaakt van een vrees in hoofde van verzoeker voor vervolging door de taliban, zijn familie en/of de samenleving omwille van psychische problemen.

Verzoeker maakt bijgevolg niet aannemelijk dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn "*to play the game*" of dat zijn gedragingen doordrongen zijn van een zodanige (onbewuste) verandering dat hij bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij in die zin een risico loopt om vervolgd te worden. In het kader van zijn beschermingsverzoek dient te worden geoordeeld dat uit de door hem aangehaalde elementen niet kan worden afgeleid dat verzoeker zich fundamentele westerse maatschappelijke normen en waarden heeft geïnternaliseerd die raken aan zijn identiteit en morele integriteit waardoor een vrees voor vervolging in zijn hoofde zou kunnen worden vastgesteld.

Waar verzoeker nog verwijst naar verschillende arresten van de Raad, dient in herinnering te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). Bovendien toont verzoeker niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van deze arresten kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

Gelet op het voorgaande maakt verzoeker, een 16-jarige jongeman die in Afghanistan het grootste deel van zijn vormende jaren heeft doorgebracht en er naar school en de *madrassa* ging en die nog geen twee jaar in België is, niet aannemelijk dat hij bij terugkeer gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse

waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.5.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

2.3.5.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover, waarbij wordt geconcludeerd dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging door de taliban omwille van de tewerkstelling van zijn vader bij de Afghaanse overheid en dat evenmin kan worden aangenomen dat hij dient te vrezen voor vervolging omwille van (een toegeschreven) verwestering.

Voorts wordt in de bestreden beslissing gemotiveerd dat er niet gesteld kan worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren en dat verzoeker evenmin aantoonde dat hij bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij hij niet in staat zou zijn om in zijn elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien. Dit wordt door verzoeker niet betwist en vindt tevens steun in de recente informatie waaraan verwerende partij in haar aanvullende nota refereert.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige preciaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoonde waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

2.3.5.3. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, treedt de Raad verwerende partij bij in diens standpunt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd en dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er aldaar sprake is van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het land, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Immers blijkt dat sinds de machtsovername door de taliban het conflict-gerelateerde geweld dat voorheen plaatsvond in Afghanistan en het aantal burgerslachtoffers sterk

zijn afgenomen, dat het willekeurig geweld aldaar significant is gedaald, dat het geweld dat er actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard is en slechts een beperkte impact heeft op burgers en dat burgers er nu in relatieve vrede kunnen leven. Ook de wegen werden significant veiliger, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen. Voorts vond er een gevoelige daling plaats in het aantal interne ontheemden en is ontheemding ten gevolge van het conflict vrijwel volledig gestopt. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder tot gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Het voorgaande vindt steun in de "*Country Guidance Afghanistan*" van EUAA van mei 2024.

Verzoeker verklaart afkomstig te zijn uit de provincie Nangarhar. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat voor de provincie Nangarhar geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor de vraag naar het al dan niet voorhanden zijn van individuele elementen die het risico op ernstige schade kunnen verhogen zich *in casu* niet stelt. Het voorgaande stemt overeen met de "*Country Guidance Afghanistan*" van EUAA van mei 2024.

Verzoeker brengt geen informatie bij die hierop een ander licht kan werpen. De informatie waarnaar hij in zijn verzoekschrift verwijst, is minder recent dan, of ligt minstens in lijn met, deze waarop voormelde analyse van de veiligheidssituatie is gestoeld.

2.3.5.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.7. Waar verzoeker verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad er op dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er *in casu* echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

2.3.8. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien september tweeduizend vierentwintig door:

D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

D. DE BRUYN